

MIND AZOK VAGYUNK...

Revizionisták. Akik még hisznek abban, hogy egyszer ez életben fel fog virradni a szegény magyarnak. Nem háborúval, fegyverrel, erőszakkal harcoljuk mi a harcunk, hanem célkitűzéssel, összefogással, együttműködéssel. Mi, a magyar belpolitikai hányattásaitól távolosok az idegenben lemorzsoltt életünk minden egyes napjával világosabban látjuk, hogy évszázadok és különösen a közelmúlt tizenöt év alatt tudatosan, az északkeleti törtek ellenük ellenségeink, akiket mi nem bántottunk...

Eppen ezért kell nekünk, kanadai magyaroknak tisztában lennünk a revízió lényegével. Mert nemcsak azt kell tudnunk, hogy a mi oldalunkon az igazság, hogy Nagy-Magyarországot oly tökéletes földrajzi és gazdasági egységgé teremtette a Gondviselés, hogy a természet törvényei szerint még akkor sem tudnak maradandó államot alapítani rajta kapzsi szomszédaink, ha még annyira maguk mellé is tudnák hangolni, azaz tovább bitorolnani a félvilágot. Itt cselekvő munka-tervre van szükség!

Sokan még ma sem hisznek a közöltünk is szép számmal akadó "Tamások" közül egy békés eszközökkel elősegített magyar feltámadásban és — bárha ellenségek a háborúnak — úgy vélik, hogy csak fegyverrel lehet visszaszerezni azt, amit fegyverrel elvesztettek. És itt a tévedés. Mert aki ismeri az Óháza megcsontosodott körülményeit, az tudja azt is, hogy fegyverrel sohasem tudták volna megfosszani a magyarságot szülőföldjéről, otthonától, kenyérgesztől — boldogságától!

Ha tehát mindenképpen a "kutyaharapást — kutyaszórral" elvét akarjuk alkalmazni, úgy kétségtelenül a "többit észrel — mint erővel" közmondás figyelmeztetését sem szabad szem elől vesztenünk. Mert az kétségtelen, hogy ravaszással juthattak csúszva a megszállott területek birtokába Prága, Belgrád és Bukarest kalandor-politikusai s a Kárpátok medencéjében otthonra talált északosság is csak ma látja be, hogy mennyire csatlakozott azokban a nagyhangon bejelentett ígéretekben, melyek alig 15 estendő leforgása alatt szappanbuborékká, mi több, szenvedéssé és megáldozásává váltak — szabadság és boldogság helyett!

Nem volna-e visszatérítő vétek belenyugodnunk a jelen visszás helyzetbe, midőn napnál világosabban látjuk, hogy ma már a felperesek?! Még tudnánk nekünk bocsátani az utókor, hogy a saját és az utókorunk következő nemzedékek érdekelt nem tudtak ennyire alkalmas körülmények között megvédeni? ... Csak a kishitűek húzódnak meg ma is a — saját árnyékukból, hiszen rövid 15 év alatt annyira lejáratták magukat az országgyűlési, hogy legjobb barátaik és támogatói képtelenek voltak leleplezni őket, hogy csalnak, hazudtak és — zavarosan halásztak.

Nem véletlen, hanem a sors maró gunya, hogy a kisanant fennállásának 15-ik évfordulóján egy könyv jelent meg a párisi kiskaraktában Henri Pozzi, a "Le Temps" nevű világglap külpolitikai szerkesztője tollából, melyben többek között a következőket állapítja meg ez a nemrég még nagy kisanant-barát: "Háiba halt meg egy és háromnegyed millió francia, ha a Duna völgyében teremtett igazságtalanságok miatt egy újabb világ-őrdöklés réme kért. ... a magasabb kultúrát neket a győzelem sakáljai között ajándékozták szét, csak azért, hogy a Balkán sőpredékével áraszkaj el Közép-Európa szívére. ... Massaryk elismerte, hogy hamis adatokkal, soha nem váltandó ígéretekkel szedte rá a szlovákokat a pítshburghi szerződés aláírására. ... A szerb "Narodna Odbrana", a "Fekete" és "Fehér Kéz" tovább áskálódk és nem éri be az északosságtól eltilajdonított javakkal; most már Baranyát is követelik. ... megdöbbenő a kisanant farkas-étvágya!"

Midőn ezt írja egy francia, akkor magyar embernek nem szabad a saját igazságának felvirradását észre nem venni. Itt senkitől sem kér senki sem ajándékot, anyagi áldozatot; lemön-

adást. A revízió az idegenbe szakadt magyarságra egészen más feladatokat ró. Nem többet, mint az igazság diadalátörésének tolmácsolását más nemzetiségű ismerősünk körében, akik a magyar kelliép még mindig nem értő kanadai sajtóól nem értesülhetnek a trianoni világ folyásáról — csak azon hamis adatok nyomán, amit sajtó módjára a háboru alatt és után bemagoláltak.

Ennyit csak meg tudunk tenni, ugy-e magyarok? ... Ha másért nem, hát azon véreink érdekében, akik egy véres háboru után tizenöt nyomorult esztendeje nyögik immár a modern kor politikai gályarabságának ígáját. Ha meghalljuk az ő szenvedéseiket — és kinek ne lennénk szeretettel, barátai, fajtstevérei a megszállott országokra — akkor lehetetlen, hogy az ő jalkifáltusokra ne legyünk mindannyian tevékeny szószólói a vértelen magyar feltámadásnak!

WINDSOR, ONT.

A ref. egyház működő gárdája tancmunsalással egybekötött színelőadást rendez november 5-én esti 8 órák kezdettel. Színre kerül három egyfelvétel-es színdarab. A színezott beledpi jegyek kiosorolásokra díjak kerülnek kiosztásra. Aki a sorosolásban nem akar résztvevni, tetszés szerinti adománnyal vehet részt az estélyen.

Mr. Little neve a windsori magyarság körében igen ismerős, sőt népszerű, már talán csak azért is, mert a helybéli Ford autómobilgyár "paymaster"-e. Ő vezette több ízben a nagy munkás-felvételek idején az Employment Office-ot. A ref. gyülekezet tea-estély keretében üdvözölté új munkakörében.

A Bányai Ferenc lemondásával megüresedett presbiteri tisztségre J.C. Little kapott egyháziának engedélyével meghívást a magyar reformátusok közötti szolgálatra. Kiváló erőnyert így a ref. egyház.

A windsori ref. egyház javára a lelkes neje által rendezett zene ünnepekre sietményeket készítettek: Mrs. Antal, Bíró Sándorné, Boda Józsefné, Jár-dánházy Lászlóné, Koszla Lajosné, Mrs. J. Somodi és Toró Albertné, akiknek ezuttal is köszönését fejezi ki a lelkes és a

Az Ön támogatásával!

Saskatchewan farmerei most már a saját tulajdonuknak vallhatják a vidéki gabona-elevátorok nagyszzerű szervezetét, szám szerint 1067 vasutalómási tárolótornyot. Emellett a Nagy Tanyak öt hatalmas tárháza közül négy szintén ennek a gazdálkodásnak a tulajdona.

A közelmúlt augusztusban a Saskatchewan Pool Elevators Limited, azaz részvényirtársaság kiegyenlítette az utolsó fizetési részletet is az 1926-ban megvásárolt tároló-berendezésnek, melynek teljes vételára 11 millió, 61 ezer és 269 dollár volt. Az akkor megvásárolt elevátorok alkotják a pool ingatlan-nyagyonának nagy részét is.

Ilyen eredményt elérni csak Saskatchewan gabona-termelőinek rendszeres támogatása révén vált lehetségessé. A pool nagyra értékeli ezt a megértő támogatást és reméli, hogy a jövőben még több termelőnek lehet szolgálatára.

Saskatchewan Pool Elevators Limited
HEAD OFFICE: REGINA

A JEGESMEDVE

IRTA: TORONYI ISTVAN

A nyugati égboltról bucsuzott a nap. Benkő Istók bácsi kilépett az uccsra s elindult a piros tornyu templom felé. Magasron trónoló ősz feje lassu lépéseinek ütemére ringott jobbra-balra. Nem is csoda. Az öreg állásfalhoz volt, mert nagy vialal gondja súlyosbodott a vialán: kisliró volt, levélhordó, harangzó és hegyásztor. Az első három tisztséget nem sokra tartotta, de az utolsóra annál büszkébb volt. Istók bácsi Kovácsék hídja felé tartott. Itt volt a vialánapesti legénykaszinó. Cigarettá parazsa mellett tárgyalgáltak a falusi élet nagy eseményét. Az öreg szeme rájuk mosolygott:

— Na, gyerekek, harangzó után kiballagok a hegytetőre. Melyitek szegődnék hozzám?
— Megyünk mind, Istók bácsi — örvendeztek a síhederek — vissziük a forgópisztolyokat is.

Harangzó után Benkő Istók háttára akasztotta récímeres vadásztarisznyáját, vállára a puskát s a vidám csapat elindult a malom felé. Ott átvágtak a rétekre s a patakparton mentek a Kapuhegyig. Istók bácsi utközben az eget kémlelte kelet felé:

— Nézzétek gyerekek, a felhők már szakadoznak. Tíz órára fölgyni a hó. Szép utunk lesz visszafelé.

Az alsó keráztárnél két részre vált a kis csapat. A többség balttyár, mégsem lesznek a császár katonája.

Durránás tett pontot a nótá végére. Ebben a pillanatban az öreg fejé fölött megréccsént a vadkörtefa ág. A vén fa beteg törzséről egy darab hék esett Istók bácsi szízmájára orrára. Az öreg fölugrott:

— A buta mindent ezeknek!
— Durr! — zgott a mártár, magam leszek benne a be-

maradatok egy kicsit. Átmesodik lövés. Ez már telitalálat volt. Az égő zsaratnókot szórtja széllel. A legények szétugrottak. Istók bácsi kapta a puskáját:

— Most már láthatjátok, hogy gyerekek kezébe nem való a fegyver. A hülyék! ... Nem pont minket vesznek célba! ... ra fordult, az Ovas felé s ketten-hárman Istók bácsival együtt a Ríghógy felé irányozták a lépéseket. Ovatosságból csinálták így. A szőlő bogolya már szépen feketéltett s az ondódi cigányok bizony bele-belezsemeztek itt-ott, ahol érték. Szólótolvajt akartak ma fogni a legények, de nem sikerült. Körhajtották a hegy két oldalát, hanem a cigányok megneszelték a veszedelmet s az erdőkön keresztül hazaináltak. Fél óra múlva az Ovas tetején föllobogott a pásztorú. Istók bácsi is leheveredett kísérőivel a Zsirá szőlője mellett. Nyakas Sándor leszaladt a pincesorra, csizmájából kihuzta a pincekulcsot s hamarosan két pint borral meg egy boros pohárral jött vissza. A száraz róze vidám lánggal égett, melléje hasaltak a fübe s a boros pohár is elindult a maga útján: kézről-kézre járt. Szemközti, az Ovason is ezt cselekedhették, mert az estcsónájét csakhamar betyárnótá-verte föl:

— Azért, hogy én be vagyok sorozva ...
Istók bácsi úgy tett, mintha mérgelednék:

— Ezek a cudarok is olajznak, odadt!

A legények átvették a nótát s a harmadik sornál már zengett mind a két hegyoldal:

— "Elég széles a bakonyi hagyek ezekhez a fajankókhöz. De hazapofozom őket, szent igaz! Mikor már a fele uton járhatott, Sándor is elővette hatos forgópisztolyát s a Zsirá gesztenyefájának célora egy szusztra leadott hat lövést. Ne gondolják amazok odadt, hogy ok talán nem is mernek. Igenis,

mernek, de okosabban, mint azok, mert nem emberre céloznak. A pisztolyok vesztült durrogatok a két hegytetőn. Beültet valna valami kisebbfajta háborúnak is. Istók bácsi rendet csinált. A tűz kialudt odadt s nem sokára kopogás hangzott a pincé felől. Az öreg hegyásztor hozta a bünösöket s a nyelve az egész uton áztatta őket. Mire a tűz mellé értek, kicsit lehiggadt. A bünösök tiszszéssel megkövették az öreget s ujra kezdték a nótát. Az egyetlen boros pohár még kevesebbet plihenhetett, mint eddig. Tíz óra tájban Istók bácsi kiadta a parancsot:

— Gyerekek most pedig mindenképpen haza! A tüzet oldadj el. En még körüljáróm a Pusztaszőlőt s majd csak egy óra múlva indulok.

A legények elkövetkeztek. Messzebbangzó énekek meg a Kapuhegy eljéről is fölissent a hegytetőre. Istók bácsi körüljárta a szőlőket, de semmi gyanusnat sem tapoztat. A fácnök bent aludtak a Ríghógyben. Az Ovason elcsipett egy egerészó szándísztót s a kabát ujzába kötötte:

— Jó lesz otthon a Laci gyerekeknek! Játshatják vele.

A hold sárlója magasán állt, mikor tizenegy óra tájban hazafelé indult. Öreg, srétre töltött puskáját kézbe fogta — óvatosságból. Hátha akad valamely csó elé utközben. Legalább egy éjjel csavargó róka, ha más nem is. De nem akadt. Már a hegyből is kiért. A rétek fölött fehérek uszott. Olyan könnyű volt, mint a fehér szemfedő a fiatal lány arcán. Istók bácsi lassan lépegetett a kanyargós patakparton. Hálott árnyékán merengett, amely ott bujdosott a lehajló füzfák alatt. Egyszer csak megállt. Eppen pipára akart gyujtani, mikor messziről szűrődő nesz ütötte meg a füleit. Gondolkodni kezdett:

— A legények régen hazatértek már, azok nem lehetnek. Cigány se akadt az utunkba, még hírmondó se, pedig ugyancsak

áthajtottak az egész hegyet. Lábuhegyen közeledett óvatosan a hész felé. A gyalogut mellett ment a füben, hogy a gyöpp följogja a lépések lármáját.

— Embertől nem származhatik — szövegte tovább a gondolat fonálát, — mert azt megismerném. Meg aztán mit is keresne itt ilyenkor valaki?! Lopni-vagy innivaló a réteken nincsen. A főrödözésre meg már hívós az időjárás ... Nem lehet más, csak állat. Valami nagy vad! — ragyogott föl a gondolat az öreg koponyájában.

Megtapogatta a puszka závarzatát:

— Rendben van. A töltény is benne.

A lárna elhalkult, de két-három perc múlva ujra kezdődött. Istók bácsi leguggolt s így mászott a hang irányában a fenevad felé. Keze mintha kicsit megreszkedett volna, de oldalát furtat a kiváncsiság:

— Mi lehet? ... Talán medve ... Igaz, hogy az az erdő t szereti, de hátha most kedvet kapott egy kis főrödözésre ... No, medvét még nem láttem, de ezt az elsőt nem is szalasztom ám el!

S minden lehetőségre készen, még egy töltényt húzott első tarisznyájából.

— Ha nem medve, akkor biztosan vaddisznó — latogatta tovább az eshetőségeket. — Abból egyből már leterítettém ...

Már az oroszán is majdnem az eszébe forgott, de ezt a merész gondolatot mégis elhessegette magától. A lárna egyre erősedött s a hajlott dereku füzfák remegett sügtak össze. Az öreg lassan célzásra emelte a puszka csövét. A patak éles szögben kanyarodott s a víz erősen locogott, mintha valaki pacskolta volna. Istók bácsi elhúzott egy lehajló füzfáatát és akkor látott. A holdfény tisztán ömlött a rétre s a patak vizét megeisztáta. És az öregöt 20 valót.

gondnok. Nagy segítségére volt Rimaszombaty István presbíter az előkészítés munkájában. A vendégeket Dr. Molnár Jellkés, Szabó János Ifj. egyesület elnöke, továbbá Boda József ellenőr fogadták.

EGYHAZAK, EGYLETEK — FIGYELEM!

Mint köztudomásu, a heti kétszeri megjelenéssel kapcsolatos "több olvasnivalót" élv bevezetés óta helyszüke miatt nem közheljük minden számban és a régi terjedelemben az egyletek és egyházak kalauzát. Tekintettel azonban arra, hogy a szerkesztőségünkbe érkezett számos megkeresés szerint legálább a címek közlésére nagy szükség volna, készségeel teszünk eleget a közóhajnak ezen tül is.

Felkérjük tehát mindazon egyleteket és egyházakat, melyek címük bizonyos időközökben való közlését kívánatosk tartják, sürgősen tudassák ezt lapunk szerkesztőségével. A "Kanadai Magyar Ujság" teljesen díjtalanul támogatja ily módon is a kanadai magyar vallásos és társadalmi szervezeteket, mert meg van arról győződve, hogy azok felelős vezetői és lelkes tagjai mindenkor felkarolják honfitársaink ügyét.

JÁR ÖNNEK A "MI LAPUNK"?

(FOLYTATÁS!)

A kereszténység háttéré is nagy társadalmi harc, söt némelek szerint ez volt fő oka. A kereszténység is felszólal a vasyegonyenlétlenség ellen, a szegényeket veszi védelme alá a gazdagokkal szemben. A kereszténység alapítóinak eszménye a becsületes szegény munkás és az egyházatynán előzőr olvassuk azon tanok formulázását, melyek az újabb szocializmusnak is alapataiva lettek. A kereszténység felgőgásában akkor áll be változás, midőn a felsőbb osztályokat is megakarja hódítani és még inkább, midőn uralkodó vallássá lett. Az uralkodó felsőbb osztályokat ki-mélni kellett, mihez még az is járult, hogy maga az egyház is nagy vagyona telt szert, külön-

ben is terjedésével a kereszténység kénytelen volt világi feladattól lemondani és azokat az államnak átengedni.

Azonban a szocialisztikus eszmék az egyházban még gyakran visszatérnek a közép-korban. Számos szektá keletkezett, melyek kisebb-nagyobb mértékben vagyunközösségre törekedtek: a valdensiek, az apostoltestvérek, humillaták, patarénusok, beghardok és lolliardok, a Kanadában is elterjedt mennoniták, lutlerták, a szabad szellem testvérei stb., melyek részben nököztségeit is hirdettek. Azonban ezen szektákkal szemben már maga az egyház kénytelen volt állást foglalni.

A reformáció nem csatlakozott a kereszténység szocialisztikus irányához; a kereszténység alggondolataként tanítja a földi szenvedés, szegénység, lemondás szükségességét, lemondanton egysenes a magántulajdonjog nélkülözhetetlenségét tanítja. Luther szerint pedig a szegényekről való gondoskodás nem az egyházat, hanem az államot illet. Az e korban kitörő szocialisztikus mozgalomk, melyek a parasztháborúk stb., azért nem nélkülöznek minden vallási háttérrel; a reformáció háttérében kiemelkedő vallási mozgalom viszont mint szocialisztikus hitvallással bírt, mint a taboriták, nikolaiták, anadmiták, különösen pedig az anabatisták. (Folytatjuk)

A „Kanadai Magyar Ujság” angol leckéi

MIRÖL AKAR OLVASNI ANGOL LECKÉT? — TUDASSA A SZERKESZTŐSÉGGEL!

I wish to exchange these boots	Aj vis tu ekszcsehdzs diiz bútsz	Ki szeretném cserélni ezeket a magas-cipőket
I have only oxfords on	Aj hev onli akszfordsz an	Csak fél-cipő van rajtam
The other pair hurt my feet	Di ader peer hört fáj filít	A másik pár szorítja a lábam
Would you prefer wider ones?	Vud jú priför vájder vansz?	Szélesebbet részesít előnyben?
Yes, if you please	Jesz, if jú plizz	Igen, ha lesz szives.
May I ask for a pair of mits too	Mé Aj hev e peer av mitsz tú?	Kaphatnék egy pár újatlan keztűt is?
Haven't you received them already?	Havnt jú risziv'd dem alredj?	Nem kapott még?
I have gloves only	Aj hev glaysz onli	Csak ujjas keztűm van
I would like to file a complaint	Aj vud lájk tu fájl e kamplént	Panaszt szeretnék bejelenteni
See the man in charge	Szi di men in csárdzs	Beszéljen az intézővel
There is a draught in the bunk-house	Der iz e dráft in di bank-hauz	Huzat van a barakban
May I see the doctor?	Mé Aj szi di daktr?	Láthatnám az orvost?
I have a sore throat	Aj hev e szór thrót	Fáj a torkom
I wish to have leave of absence	Aj vis tu hev liv av ebszenc	Szeretnék szabadságra menni

Legenda az Angol Bank kincstáráról

Londonból jelentik, hogy az angol birodalom bank földalati páncéltermet, amelyekben a roppant összegeket képviselő aranyrudakát őrzik, ismét átépítik. A falakat hét láb széles páncélművekből borítják; a hatalmas ajtókon titkos zárak, a biztonsági berendezések egész serege őrzi a nemzet vagyonát, de — úgy látszik — még mindig nem látják a kincseket biztosítottaknak. Még mindig újabb és újabb berendezésekkel akarják lehetetlenné tenni, hogy azokhoz illetéktelenek hozzáférkőzhessenek.

Angliában még mindig közszájon forog egy legenda, amely ezeket a bizonyos idők múlva meg-megismétlődő átépítéseket akarja megmagyarázni. 1860-ban történt. Akkor is új biztonsági berendezéssel látták el a kincstárt. Ekkor — a hagyomány szerint — egy csatornatisztító jelent meg a bank vezérigazgatója előtt és így szólt:

— Akárhogy zárják is be önnök a kincstár páncélos termét bárhogy őrzi is a bejáratokat, én bejutok a kincsekhez.

A vezérigazgató a csatornatisztítót bolondnak tartotta és szóba se akart vele állani. Mikor azonban ez Ironokul megmaradt állítása mellett, a vezérigazgató kénytelen-kelletlen próbára akarta tenni. Másnap bizottság vizsgálta meg a falakat, a bejáratokat, a titkos bevezetéseket, azután mindent gondosan bezártak, beretesztettek, az ajtó elé őrköt állítottak és — a következő reggel, amikor a terembe léptek, a csatornatisztító ott ült az egyik arannyal megtelt hordó tetején. A bank vezetősége halálra rémült. Ismét átvizsgáltattak mindent, de sehol nem találtak semmi gyanusnat. Ekkor a vezérigazgató magához hívatta a

ELKÉSZÜLT A VILAG LEGNAGYOBB VIZALATTI ALAGUTJA

Nyolc évi munka után elkészült a világ legnagyobb vizalatti alagutja, mely az angliai Liverpool Birdeheaddal köti összeköttetést a Mersey folyó alatt. Az építkezés során 1.290.000 tonna sziklát távolítottak el, többézt tonna robbanóanyag segítségével. Az alagut építése közben percmenként 4.000 gallon vizet szivattyúztak ki és az alagutat 110.000 tonna öntöttvasgyűrűvel és 263.000 tonna cementtel és betonnal tették teljesen vízhatlanná. A földalati 45 láb széles, a közepén levő kocsiuton négy kocsihoz haladhat, kétoldalt hatalmas járdá szegélyezi a kocsiutat, alatta négy vasutvány vezet, amelyekben személygépkocsi haladhat át az alaguton, amelynek jövő évi forgalmát kétféleképp és személygépkocsi csíra becsülik.